

N:o 95.

Af herrar **J. Nordin** i Hammerdal och **O. Walter**, om tillägg till
26 § i lagen angående väghållningsbesvärets utgörande
på landet den 23 oktober 1891.

Enär det visat sig, att i vissa trakter af landet, der det till vägfyllnad tillgängliga gruset är af dålig beskaffenhet, de allmänna vägarna ohjelpigen sönderskåras, och dermed dryga kostnader för deras lagning och underhåll uppkomma, om för körslor, i synnerhet af tyngre lass, allt för smala hjul användas, och enär det icke kan förväntas, att enskilda öfverenskommelser emellan de trafikerande härutinnan kunna råda bot, hemställes, att Riksdagen måtte besluta om följande tillägg till 26 eller annan § i gällande lag angående väghållningsbesvärets utgörande på landet:

Det ankommer på Konungens befallningshafvande att efter ansökning, och sedan jemlikt § 4 väghållningsskyldige blifvit hörda och häradsrätten afgifvit yttrande, för särskilda vägsträckningar pröfva, om, till förekommande af vägens sönderskärande, det må vara förbjudet att för tyngre hjuldon eller hjuldon afsedda för tyngre lass använda hjul af mindre än viss bredd, eller om för samma syfte andra likartade bestämmelser erfordras, samt att för ändamålet utfärda nödiga föreskrifter med föreläggande af vite, der så finnes skäligt.

Enligt denna § förfallna viten skola ingå till distriktets vägkassa.

Stockholm den 27 januari 1896.

J. Nordin.

O. Walter.